

Forslag til lov om forlængelse af overenskomster m.v. mellem det offentlige aftalenævn og Radiotelegrafistforeningen af 1917.

(Lovforslag nr. L 66. Fremsat 27/10 81).

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om afblæsning af radiotelegrafiststrejken i Grønland.

[Af Dohrmann (FP) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 67. Fremsat 27/10 81).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for Grønland (Tove Lindbo Larsen):

Lovforslag nr. L 67 omhandler ifølge titlen en afblæsning af radiotelegrafiststrejken i Grønland. Regeringen har selv fremsat et forslag til lov om forlængelse af Radiotelegrafistforeningen af 1917's overenskomster vedrørende Grønland, der tilsigter at bringe strejken til ophør.

Regeringen mener, at sagen skal løses som foreslået i lovforslag nr. L 66, hvorfor jeg afviser lovforslag nr. L 67.

Bakholt (S):

Den konflikt, der nu løber på Grønland, vil udsætte det grønlandske samfund for ret så alvorlige problemer, hvis den løber videre, og det er baggrunden for det lovforslag, som Grønlandsministeren har fremsat. Når det er sagt, skal det også føjes til og understreges, at vi i socialdemokratiet helst havde set, at parterne selv havde klaret denne overenskomstfornyelse ved egne forhandlinger, så vi havde undgået at komme i den situation, vi er i nu, nemlig at det er folketinget, der skal gribe ind i konflikten ved lov.

Når vi alligevel mener, at det er nødvendigt med lovinitiativ for at få løst konflikten, er det alene på grund af de virkninger, en fortsættelse af den lange konflikt vil få for store dele af det grønlandske samfund.

Der har i denne sag været gjort adskillige forsøg på at finde en løsning. For det første har der været ført lange forhandlinger mel-

lem det offentlige aftalenævn og Radiotelegrafistforeningen af 1917. Disse forhandlinger er endt resultatløst. Derudover har sagen været en tur i forligsinstitutionen – også uden resultat. Det har ikke været muligt at få udarbejdet et mæglingforslag, hertil var afstanden mellem parterne for stor, og som det tredje kender vi jo alle udgangen, nemlig at vi nu har haft en konflikt, som har kørt i fire måneder.

Det bør også understreges, at der under konflikten har været kontakt mellem parterne for at finde en forhandlingsløsning, men vi må konstatere, at det ikke har været muligt at finde en løsning på denne konflikt.

Efter at vi altså har været igennem adskillige lange forhandlinger og 4 måneders konflikt, uden at der er nogen som helst udsigt til, at parterne selv kan finde en løsning, må konklusionen være den, at et lovindgreb må betragtes som fornuftsbegrundet. Konsekvenserne for det grønlandske samfund vil være alvorlige, hvis konflikten fortsætter. Visse dele af flytrafikken er allerede stoppet – det gælder for Øst- og Nordgrønland – men også i andre dele af Grønland har konflikten været mærkbar.

Dertil kommer den kendsgerning, at skibstrafikken fra Øst- og Nordgrønland om meget kort tid må indstilles på grund af vinteren, og det vil give yderligere problemer.

Hertil skal så føjes de problemer, der vil være forbundet med afbrydelse af kommunikationsmidlerne; man behøver jo ikke megen fantasi til at forestille sig, hvad det betyder for et område som det grønlandske.

Alt i alt er det en ret alvorlig situation for det grønlandske samfund; det giver nogle samfundsmæssige problemer for det, hvis denne konflikt fortsætter.

Hvad angår det økonomiske, er der i forslaget stillet forslag om, at der bevilges en beløbsramme på 5,5 pct. til rådighed for parterne, som de frit kan forhandle fordelingen af. Denne procentsats svarer til det, der er opnået ved øvrige danske organisationers overenskomster, som er afsluttet. Der er også i den forbindelse grund til at fremhæve det ønske, der har været fremsat i det danske folketing om at få udjævnet de lønforskelle, der er mellem det hjemmehørende og det ikke-hjemmehørende personale, et krav, der også er rejst af det grønlandske landsting.